

uit Weekblad de Terschellinger, nr. 1602
22 september 2016 • Jaargang 2, nr. 3

MOOI!

HET MAGAZINE VAN, VOOR EN DOOR TERSCHELLING

TERSCHELLING

EEN EILAND VOL KLEUR

Ilma Trip:

“Blijf bij je eigen kleur,
dat hou je het langste vol”

Het leek zo'n goed idee. Toen Ilma Trip tijdelijk naar Leeuwarden verhuisde vanwege school en opleiding van de kinderen, nam ze alle kleur mee naar de wal. “Ik dacht mijn man Dick er een dienst mee te bewijzen. Hij is van strak en zwart-wit, dus hup, het volkswagenbusje vol met alle gekleurde spulletjes. Maar iedere keer als ik op Terschelling kwam, voelde het raar. Op het eiland alles zwart-wit en aan de wal één explosie van kleur.” Ze merkte dat ze zich niet meer thuis voelde in haar eigen huis. De oplossing was eenvoudig: op Terschelling kwam de kleur er weer in. En wat bleek? Ook man en kinderen waren blij. “Ze vonden het maar saai en ongezellig.”

Kleuren spelen een belangrijke rol in het leven van Ilma. "Iedere kleur heeft een eigen trilling, een eigen intentie", legt ze uit. "De werking van een kleur is dan ook voor iedereen verschillend. Mijn kleur is cyclaamroze, dat zal niemand verbazen." Zo'n kleur ligt overigens niet vast en kan veranderen in de loop van de tijd. "In verschillende fasen van je leven heb je verschillende voorkeuren. Waar ik eerst vurige kleuren koos, zoals rood, oranje en roze, merk ik dat ik nu steeds vaker kies voor groen en turquoise. Zo lang de kleur maar fris en helder is, bij het transparante af. Nee, ik ben niet van de pastelinten. Die vind ik heel mooi bij andere mensen, maar ze kloppen niet bij mij."

Verwenhokje

Samen met echtgenoot Dick Visser runt Ilma al meer dan 25 jaar hotel De Walvisvaarder in Lies. "We vinden het belangrijk dat iedereen zich hier thuis voelt, wie je ook bent en wat je ook doet. Het is toch heerlijk als je weet dat je welkom bent? Dat geldt trouwens voor ons hele eiland. Mensen vinden het fantastisch wanneer een vriendelijke buschauffeur ze welkom heet op het eiland en ze persoonlijk vertelt waar en wanneer ze eruit moeten."

Ook bij Ilma beperkt de gastvrijheid zich niet tot het hotel. Bovenop de strandovergang van Midsland aan Zee verrees afgelopen zomer een kleurrijk 'verwenhokje'. "Dat is zo'n leuke plek. Ik zit daar in mijn hokje en merk wel waar vraag naar is. Ik geef massages en voetenbadjes, maar soms ben ik gewoon een veredelde VVV-mevrouw. 'Heeft u ook een fietspomp?' of 'Is dit ook gevonden?' Ik wil de mensen het verhaal van Terschelling laten voelen en proeven. Als ik ze masseer, zeg ik: 'Voel de wind die over je gezicht waait, adem de zuurstof in van de zee.' Nee, dat gaat niet op afspraak, het is maar net wie aan komt waaien. Ik ga er ook alleen naar toe als het mooi weer is en ik zelf genoeg energie heb." Vrolijk: "Het moet vooral niet op werk gaan lijken."

Cadeautje

Ook de jeugd is bij haar van harte welkom. "We kunnen allemaal mopperen op de jeugdcampings en soms is dat ook best even lastig, maar als je je voor hen openstelt, kom je tot hele leuke gesprekken. Ze weten dingen tegen je te zeggen die jou ook weer wakker maken. En hebben ze het

leuk gehad op Terschelling, dan komen ze zeker later terug, met hun kinderen." Neem de jongens die heel beleefd vroegen of ze ook wat tekst op het hokje mochten zetten. "Stonden ze vrolijk te kleuren met mijn krijtstiften." Of de Friese meisjes, die na lang aarzelen ("Hoeveel geld hebben we nog?") toch durfden te gaan zitten. "Zaten ze daar als prinsesjes in de strandstoelen. Hun voeten in een voetenbadje waarin bloemetjes drev

uit de tuin van mijn vader." Ze schiet in de lach: "Moest ik een foto van ze maken voor mem. Hoe leuk is dat?" Ilma noemt het hokje op het duin "een cadeautje" voor zichzelf. "Wie heeft dat nou, een eigen plekje op het strand? Echt, ik vind het een feest."

Noest

Het is voor Ilma de essentie van het mens-zijn: jezelf mogen zijn en je eigen kleuren laten zien.

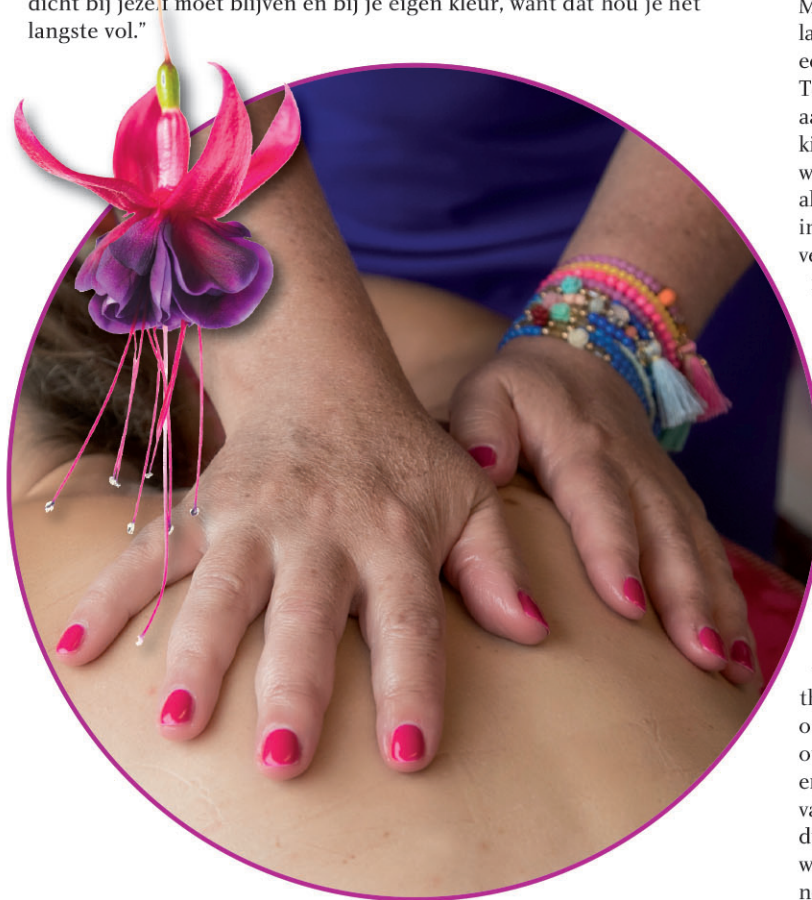

En dat hoeft niet het perfecte plaatje te zijn. Juist niet, vindt Ilma. "Als alles glad en gepolijst is, wat voor verhaal vertelt dat dan? Bij een mooie noest denk ik: prachtig, dat heeft ooit geleefd. En dat geldt ook voor mensen." Want ook al is Ilma van huis uit kapster en schoonheids-specialiste, het gaat haar niet om het volmaakte uiterlijk. "Nee, integendeel. Als ik al die barstjes en rimpels bij iemand zie, is het net alsof ik naar een kunstwerk kijk. Want dat heeft jou gemaakt tot wie jij nu bent en waar jij nu staat. Ik poets het op en laat het glanzen, maar ik ga je zeker niet veranderen in iemand die je niet bent. En daar komt bij: de buitenkant kan nooit stralen als de binnenkant niet lekker in zijn vel zit."

Opleiding

En dat brengt het gesprek op de nieuwe plannen van Ilma. Want haar drie kinderen hebben inmiddels hun eigen leven en redden zich prima. "Dat geeft veel vrijheid, maar is ook spannend, want wat ga je met al die ruimte doen? Wordt het meer van hetzelfde of ga je een nieuwe fase in? Waar word je gelukkig van, waarbij voel je je als een vis in het water?" Om zich daarop voor te bereiden, maar ook om zichzelf te ontwikkelen, volgde Ilma drie jaar lang de post-hbo opleiding 'Professionele Communicatie'. "Dat klinkt heel zakelijk, maar dat is het niet. Het is een opleiding voor mensen die met mensen werken. Het gaat erom dat je anderen alleen maar kunt helpen als je eerst naar jezelf hebt gekeken en helder hebt wat van jezelf en wat van de ander is. Want dan kun je iemand laten kijken op onontgonnen grond, zonder erin mee te gaan. Je krijgt vaste grond onder de voeten, dat is het professionele." De opleiding bevestigde wat ze eigenlijk al wist. "Dat je dicht bij jezelf moet blijven en bij je eigen kleur, want dat hou je het langste vol."

Veilig

Maar jezelf durven zijn en je eigen kleuren laten zien, is voor veel mensen nog niet zo eenvoudig, merkt ze vaak. Zelfs niet op Terschelling, terwijl het eiland er zoveel aanleiding voor geeft. "Als ik naar de natuur kijk, met al die prachtige kleuren, dan denk ik: wow, wat is het hier mooi. Het zou geweldig zijn als je al die kleurenrijkdom ook terug zou zien in de mensen. Maar je ziet dat we vaak voor de veilige kant kiezen. Voor veel mensen is het niet zo eenvoudig om anders te durven zijn dan de rest. Juist doordat onze gemeenschap zo klein is, zijn we vaak bang wat de ander ervan vindt en gaan we voor veilig en onopvallend. Het vraagt lef om jezelf te durven zijn, om kleurrijk te zijn."

Plannen

Nu ze haar opleiding heeft afgerond, wil ze meer gaan doen in het coachen en begeleiden van mensen en kleine groepen. "Het is een project van Dick en mij samen. We willen in het hotel een multifunctionele ruimte maken waar mensen kunnen vergaderen en waar we voor kleine groepjes themaweken kunnen organiseren. Een ontspanningsweek voor mensen met een burn-out bijvoorbeeld, of detox-woeken, met massage en meditatie. Echt wellness in de breedste zin van het woord. Ook willen we het hotel duurzamer maken. Het is een aanvulling van wat we al deden, maar het wordt professioneler neergezet. Ja, daar hebben we heel veel zin in."